

Bratia a sestry,

dnešný biblický oddiel hovorí o náboženstve, ktoré v tej dobe existovalo u Filištíncov. Bola to viera v boha Dágóna. Bol to boh úrody. Z tých málo zmienok v texte si vieme vytvoriť celkom slušnú predstavu o tom, ako to božstvo vyzeralo. Jednak vieme, že mali svoj chrám. V chráme bola socha Dágóna, ktorá vyzerala ako socha človeka, ale asi v nadľudskej veľkosti. Mala ruky, trup a hlavu. V očiach tých, ktorí verili v Hospodina, to však bola modla.

Skôr ako budeme pokračovať ďalej, zamyslime sa, či sa s modloslužbou stretávame aj dnes alebo je to vecou dávnej minulosti. Na jednej strane sú argumenty, že v nám blízkom prostredí nie je nejaké náboženstvo, v ktorom by uctievali nejaké prírodné božstvo, ktoré by bolo zobrazené pomocou sochy alebo obrazu. Spomedzi piatich svetových náboženstiev je božstvo zobrazené iba v hinduizme. Je namieste otázka, či skutočne ešte čelíme modlárstvu a či sa tým vlastne ešte vôbec máme zaoberať.

Povedzme si teda, čo rozumieme pod pojmom modlárstvo, a čo pod modlárstvom rozumeli tí, ktorým bol daný Boží zákon, ktorý im zakazoval zobrazovať Hospodina. Čo je to modla? Je to niečo, čo nahrádza Boha a vedie človeka zlým smerom. Pritom to nemusí byť žiadna socha alebo obraz, stačí ak to bude nejaký postoj. Podľa môjho názoru aj dnes čelíme modlárstvu, ktoré má síce inú tvár ako v dobách biblických, ale stále je to modlárstvo. Takou dnešnou modlou môžu byť peniaze, sláva alebo moc. Niečo, čo si človek postaví za prioritu a ženie sa za tým všemožnými, často aj nekresťanskými, prostriedkami. Keď cieľom prestáva byť oslava Boha a služba Bohu, potom čokoľvek sa stalo tým cieľom je vlastne modla. V určitom zmysle sa modlou stáva aj egoizmus, keď človek myslí iba na vlastný prospech a cieľom je všetko, čo je dobré iba pre neho samotného. Alebo keď niekto vyhlási, že neverí v nijakého Boha a verí len v to, čo sám na tejto zemi dokáže, tak sa vlastne modlou stáva človek sám sebe.

Aj v súčasnosti čelíme modlárstvu, a preto aj dnešný text môže byť pre nás poučný. Filištínci priniesli truhlu zmluvy do jedného zo svojich piatich miest a postavili ju vo svätyni pred Dágóna. To, čo sa tam dva dni po sebe stalo, je jasným vyjadrením Božej zvrchovanosti nad každou duchovnou mocnosťou.

Po prvej noci ležala socha Dágóna na tvári pred truhlou zmluvy. Je tým vyjadrené to, že aj božstvo Filištíncov sa musí pokoriť pred všemohúcim Bohom. Boh svoju slávu nikomu nedá a jasne ukazuje, že stojí najvyššie a nikto sa mu nevyrovná. Po druhej noci to bolo ešte jasnejšie. Tentoraz Dágón tiež ležal pred truhlou zmluvy, ale už iba trup. Hlava a ruky boli odlomené. Tým bolo poukázané na to, že Dágón proti Hospodinovi nič nezmože.

Kým ruky božstva Dágóna ležia odlomené a bezvládne, ruka Hospodinova koná mocné činy medzi Filištíncami. Dopustil na nich kožnú chorobu, ktorá spôsobovala bolesť a u niektorých aj smrť. Počuli sme o ruke Hospodinovej, čo je vyjadrením toho, že Boh nielen je, ale aj mocne koná medzi ľuďmi. Hospodin nie je ničím obmedzený a môže konať čokoľvek. Filištínci môžu vidieť, že nevyhrali vďaka svojej sile a schopnostiam, ale preto, že to Hospodin dovolil a dovolil aj to, aby truhlu zmluvy Božej odniesli. Neznamená to však, že Boh nechá všetko tak. Najprv je pokorené božstvo Filištíncov a nakoniec aj samotní ľudia spoznávajú Božiu moc. Žiaľ, spoznávajú ju veľmi bolestivým spôsobom.

Uvedomili si, že to robí Hospodin, a preto preniesli truhlu zmluvy Božej z Ašdódu do mesta Gát, ale aj tam boli ľudia zasiahnutí vredmi. Potom ju preniesli do Ekrónu, do tretieho filištínskeho mesta. Správa o tom, čo sa deje tam, kde prinesú truhlu zmluvy už do tohto mesta dorazila skôr, a teraz sa všetci začali báť, že kvôli tomu zomrú. Radili sa, čo urobiť ďalej a dohodli sa, že ju nakoniec vrátia Izraelcom, tam kam patrí. Izraelci o truhlu zmluvy prišli a bola to pre nich veľká tragédia. Bolo to niečo nemysliteľné. Avšak aj keď to Boh dovolil a Filištínci sa tešili z víťazstva a truhla zmluvy putovala z jedného filištínskeho mesta do druhého, predsa len to celé bolo v Božej rýži a truhla zmluvy sa vrátila Izraelcom. Udialo sa to bez akéhokoľvek pričinenia Izraelcov. Nebol tam ani politický, ani silový zásah, ale Božie riadenie. Boh stojí na počiatku aj na konci. On spôsobil, že o truhlu zmluvy prišli a spôsobil aj to, že sa im vrátila.

Filištínci poznali Božiu moc, ale neuverili v Neho. Veriť v Boha neznamená vedieť o Ňom. Veriť v Boha znamená odovzdať sa do Božích rúk a svoj život podriadiť Božej vôli. Človek nemôže ísť proti Jeho vôli – môže sa iba podriadiť a nájsť záchranu, alebo sa Bohu protiviť a tak sa obrátiť záchrane chrbtom. Kým mali Filištínci truhlu zmluvy, trpeli. Mysleli si, že oni porazili Izraelcov, ale stalo sa to iba preto, že to Pán Boh dovolil. Boh má všetko vo svojej moci a koná, aj keď to človek nevníma, alebo pochybuje o Božej moci.

Bratia a sestry, Boh môže vykonať viac ako je v našich silách. Boh má posledné slovo a všetko, čo koná, koná v náš prospech, aby sme boli zachránení a raz vstúpili do Božieho kráľovstva. Bohu sa nikto nevyrovná, a preto sa nemusíme báť žiadneho nepriateľa. Nikto nás nemôže vytrhnúť z Božej ruky! To nech je pre nás uistením v čase, keď bude naše srdcia zvierat' strach alebo nejaké obavy. Aj keď Boh dopúšťa v našich životoch prehry, predsa sa na konci oslávi ako mocný Boh a Pán. Boh má posledné a rozhodujúce slovo. Boh je náš Pán a vedie nás k záchrane. Amen

Vypočujme si slová vyslania ako sú napísané v 2. knihe Mojžišovej v 20. k. a vyprosme si požehnanie:

„Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia, dar a účasť Ducha Svätého, nech je a zostáva s nami všetkými odteraz až naveky. Amen.